

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

I U 1112/2017-16

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA
3.10.2018

Podpis pristojne
sodne osebe:

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodniki mag. Darinka Dekleva Marguč kot predsednica ter mag. Damjan Gantar in Liljana Polanec kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Klavdije Škrlec kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: AGENCIJA ZA TRG VREDNOSTNIH PAPIRJEV, Poljanski nasip 6, Ljubljana, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** tožeče stranke proti odločbi Informacijskega pooblaščenca št. 090-44/2017/6 z dne 14. 4. 2017,

na seji 3. oktobra 2018

RAZSODILO:

- I. Tožbi se ugotovi tako, da se odločba Informacijskega pooblaščenca št. 090-44/2017/6 z dne 14. 4. 2017 v 1. točki izreka odpravi ter se v tem delu vrne zadeva toženi stranki v ponovno odločanje.
- II. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške postopka v višini 15,00 EUR v roku 15 dni od vročitve te sodbe, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

OBRAZLOŽITEV

1. Prvostopenjski organ je v ponovljenem postopku s prvostopenjsko odločbo zavrnil zahtevo prosilca Alta Invest investicijske storitve d.d. za dostop do vseh odločb, izdanih v zadnjih desetih letih, v zaključenih postopkih nadzora nad družbo Moja delnica borzna posredniška hiša d.d., do poročila oziroma vseh poročil revizorja, napravljenih v letu 2016, s katerimi razpolaga tožeča stranka in ki se nanašajo na pregled poslovanja družbe Moja delnica borzno posredniška hiša d.d. in do informacije, ali tožeča stranka vodi še kakšen drug postopek, katerega stranka je družba Moja delnica borzno posredniška hiša d.d.
2. V obrazložitvi odločbe tožeča stranka navaja, da je, upošteva določbo drugega odstavka 5.a člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) in navodila Informacijskega pooblaščenca, v ponovljenem postopku ponovno vpogledala v vsako posamezno odločbo oziroma odredbo, ki jih je tožeča stranka izdala Moji delnici v zaključenih postopkih nadzora v zadnjih desetih letih in v poročilo revizorja z dne 29. 6. 2016 in pri tem presodila, da v povezavi z vsakim posameznim konkretnim dokumentom ni mogoče ugotoviti in utemeljiti konkretne škode, ki bi jo razkritje povzročilo drugi osebi. Tožeča stranka tako ni ugotovila razlogov za zavrnitev zahteve na podlagi drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ. Pač pa je ugotovila, da je podan razlog za zavrnitev zahteve za dostop iz prvega odstavka 5.a člena ZDIJZ v povezavi s položajem prosilca v teh zaključenih postopkih nadzora. Tožeča stranka se v prvostopenjski odločbi nadalje sklicuje na 521. člen Zakona o trgu finančnih instrumentov (v nadaljevanju ZTFI), po katerem je stranka postopka le oseba, nad katero agencija opravlja nadzor, z izjemo borzno posredniških družb, kjer so stranke postopka poleg družbe tudi člani te družbe. Edina stranka v vseh zaključenih postopkih je bila družba Moja delnica. V postopkih nadzora, ki jih vodi agencija, ni dopustna stranska udeležba v konkretnem primeru. Nadalje tožeča stranka v svoji odločbi opozarja na to, da se v nadzornih postopkih obravnava številne informacije, ki so po svoji vsebini zaupne informacije, zaradi česar jih ni dopustno razkrivati katerikoli osebi zunaj tega postopka in ki jih varujejo specialne kogentne določbe 488. in 488.a člena ZTFI, ki so specialne tudi v razmerju do določb ZDIJZ. Tožeča stranka v svoji odločbi še posebej izpostavlja tudi sodbo Sodišča Evropske unije v zadevi C-140/13 Altmann e.a., iz katere izhaja, da je treba varovanje zaupnosti podatkov v nadzornih postopkih razlagati tako, da se nacionalni nadzorni organ v upravnem postopku lahko sklicuje na dolžnost varovanja podatkov v razmerju do osebe, ki je pri njem zaprosila za dostop do podatkov o ponudniku finančnih storitev, ki je v likvidaciji, čeprav je bil bistveni poslovni model tega podjetja sistematično pripravljena naložbena goljufija. Prosilec v zaključenih postopkih v nobenem primeru ni mogel imeti niti položaja udeleženca v smislu ZUP, kar bi mu omogočalo enake pravice kot jih je imela v teh postopkih stranka družba Moja delnica. Če pa prosilcu po

določbah ZTFI ni pripadal niti položaj stranskega udeleženca, takšna ureditev v ZTFI prosilcu prepoveduje dostop do podatkov, ki so bili zbrani v obravnavanih postopkih nadzora nad družbo Moja delnica in na katere se nanaša zahteva prosilca za dostop do informacij po ZDIJZ. S tem pa je podan razlog za izjemo iz prvega odstavka 5.a člena ZDIJZ za zavrnitev zahteve v tem delu. Glede zahteve za informacijo, ali teče še kakšen drug postopek, katerega stranka je Moja delnica, pa tožeča stranka meni, da je izpolnjen pogoj za uporabo izjeme iz drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ. Gre za informacijo oziroma podatek o morebitnih postopkih, ki so v teku.

3. Prosilec družba Alta Invest se je zoper prvostopenjsko odločbo pritožil, tožena stranka pa je pritožbi delno ugodila in delno odpravila prvostopenjsko odločbo tako, da je odločila, da je tožeča stranka dolžna prosilcu omogočiti vpogled in prepis v določene odredbe, odločbe, priporočila, poročila neodvisnega revizorja, pri čemer je v izreku odločbe opredelila navedene akte z opravično številko in datumom ter določila, kaj vse je treba prekriti. V delu, ki se nanaša na informacijo, ali tožeča stranka vodi še kakšen drug postopek, pa je pritožbo zavrnila. V obrazložitvi odločbe navaja, da ni sporno, da zahtevana informacija izvira iz delovnega področja organa, da organ z njo razpolaga in da se nahaja v materializirani obliki. Tožeča stranka je že sama ugotovila, da pri nobenem dokumentu ni mogoče ugotoviti ali utemeljiti konkretne škode, ki bi jo razkritje povzročilo drugi osebi. Iz navedenega razloga se ni mogoče sklicevati na izjemo iz drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ. Tožena stranka pa tudi meni, da ni pravilno stališče, da je glede navedenih dokumentov izpolnjena izjema iz prvega odstavka 5.a člena ZDIJZ, ki določa, da se prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na podatek, glede katerega je dostop v skladu z zakonom prepovedan ali omejen tudi strankam, udeležencem ali oškodovancem v sodnem, upravnem ali z zakonom določenem nadzornem postopku. Tožeča stranka je namreč obrazložitev izjeme opredelila s tem, da je bila edina stranka nadzornega postopka družba Moja delnica, prosilec pa ni bil ne stranka ne stranski udeleženec in zato ne more biti prosilec po ZDIJZ. Določilo prvega odstavka 5.a člena ZDIJZ je namreč treba razlagati, da če področni postopkovni zakon določa, da stranka postopka začasno nima dostopa do svojih podatkov, potem ne more imeti dostopa do njih tudi nihče zunanji. Navedeni člen ne določa, da lahko informacije na podlagi ZDIJZ zahtevajo samo stranke postopka. ZTFI ne določa, da je dostop do podatkov, ki jih zahteva prosilec, prepovedan ali omejen strankam postopka, zaradi česar je sklicevanje na navedeno izjemo v konkretnem primeru neutemeljeno. V ZDIJZ je določeno, da so informacije javnega značaja tudi informacije, ki so bile pridobljene ali sestavljene zaradi nadzornega postopka, ki ga v skladu z zakonom vodi organ, pristojen za nadzor trga vrednostnih papirjev, ter da se prosilcu dostop do teh informacij zavrne le, če je postopek nadzora še v teku. Zakon je predvidel primer, da bi bilo treba zaupnost informacij ščititi tudi po

zaključenem postopku, a je to možnost določil le za primere, če bi razkritje informacije povzročilo škodo drugi osebi ali če bi to resno ogrozilo izvajanje drugih zakonskih nalog nadzorne inštitucije, ki je vodila postopek. Nadalje tožena stranka še pojasnjuje, zakaj je potrebno določene osebne podatke iz dokumentov prekriti. V delu, kjer prosilec zahteva informacije, ali tožeča stranka vodi še kakšen drug postopek, v katerem je stranka družba Moja delnica, pa pritožba ni utemeljena. Organ namreč v okviru dostopa do informacij javnega značaja ni dolžan dajati odgovorov na vprašanja. Omogočiti mora le dostop do dokumentov.

4. Tožeča stranka v tožbi meni, da izrek odločbe ni dovolj jasen. Izreka prvostopenjske odločbe tožena stranka ni povzela v celoti, ampak je v nadaljnjih 1.12 in 1.13 podtočkah izreka izpodbijane odločbe tožeči stranki naložila dolžnost prosilcu omogočiti vpogled v dokumenta „Poročilo neodvisnega revizorja o sprejemljivem zagotovitvi z dne 29. 6. 2016“ in „Poročilo neodvisnega revizorja o sprejemljivem zagotovitvi z dne 1. 7. 2016“ v celoti. Tako oblikovan izrek ni določen. Nadalje tožeča stranka navaja, da vseskozi opozarja na to, da je pri svojem delu kot regulator trga finančnih instrumentov v prvi vrsti dolžna upoštevati določbo 488. člena ZTFI, ki nalaga obveznost varovanja zaupnih podatkov in določbo 488.a člena ZTFI, ki navaja osebe, ki jim je zaradi narave njihove funkcije in dela potrebno razkriti zaupne informacije. Obe navedeni določbi pomenita prenos prava EU glede obveznosti varovanja zaupnih podatkov v nacionalno zakonodajo. Nadalje se tožeča stranka sklicuje na sodbo Sodišča EU v zadevi C-140/13. Navedeno sodbo je upoštevalo tudi Upravno sodišče RS v sodbi št. I U 1809/2014-8 z dne 3. 2. 2015, kjer je navedlo, da ZTFI omejuje posredovanje podatkov iz nadzornih postopkov tretjim osebam. Prav tako se sklicuje na sodbo Upravnega sodišča RS št. I U 1107/2016-18. Če je pravo EU in nacionalno pravo z ZTFI kot specialnim predpisom na področju trga finančnih instrumentov določilo pristojnosti ter postopek odločanja tožeče stranke, njeno dolžnost varovanja zaupnih informacij in sporočanje zaupnih informacij tretjim osebam, potem razlaga določb ZDIJZ kot splošnega zakona ni pravno pravilna. Smisel in namen posameznih določb ZDIJZ je potrebno dognati oziroma razlagati v kontekstu tega zakona in pravnega sistema kot celote. Za udeležence postopkov določbe ZTFI v postopkih nadzora določajo prepovedi oziroma omejitve glede njihovega dostopa do podatkov v teh postopkih s tem, ko položaja udeleženca v smislu določb ZUP v postopkih nadzora ne omogočajo. Tožeča stranka poudarja, da se v nadzornih postopkih obravnava številne informacije, ki so po svoji vsebini zaupne, zaradi česar jih ni dopustno razkrivati katerikoli osebi zunaj tega postopka in jih varujejo že omenjene specialne kogentne določbe 488. člena in 488.a člena ZTFI. Nadalje še navaja, da je prosilec tožečo stranko zasul z zahtevki, najprej po

ZUP, potem pa še v zahtevi za dostop do informacij po ZDIJZ. Tožeča stranka predlaga, naj sodišče izpodbijano odločbo odpravi oziroma podrejeno, naj jo odpravi in vrne zadevo v nov postopek, zahteva pa tudi povrnitev stroškov postopka, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

5. Tožena stranka v odgovoru na tožbo pojasnjuje, zakaj se ne strinja s tožbeno navedbo, da je izrek oblikovan v nasprotju z 213. členom ZUP. Nadalje navaja, da če stranka nadzora ne bi imela pravice do seznanitve z določenimi podatki, potem bi tožeča stranka lahko zavrnila zahtevo na podlagi prvega odstavka 5.a člena ZDIJZ. Ta izjema pride v poštev, kadar želi stranka postopka ali tretje osebe priti do podatkov iz spisa o npr. preiskovalnih ukrepih, do katerih nima dostopa niti osumljenec. Konkretni postopek pa ni postopek, ki bi dostop do podatkov omejeval tudi strankam postopka. Tožena stranka je v prvotnem postopku vrnila zadevo tožeči stranki v ponovno odločanje in jo pri tem pozvala, naj pritegne vse morebitne stranske udeležence, na katere bi lahko vplivala njena odločitev. Družba Moja delnica stranske udeležbe ni priglasila, družba BDO revizija pa ni zatrjevala, da bi ji lahko nastala škoda. Ko je postopek nadzora končan, lahko organ zavrne dostop do informacije, če izkaže, da bi razkritje informacije povzročilo škodo drugi osebi ali če bi to resno ogrozilo izvajanje drugih zakonskih nalog nadzorne inštitucije. Nadzorni postopki pa so bili že zaključeni. Tožeča stranka je izrecno navedla, da razkritje zahtevanih informacij ne bi povzročilo škode drugi osebi in ne bi resno ogrozilo izvajanje drugih zakonskih nalog tožeče stranke. V tožbi citirane sodbe pa se ne nanašajo na isto dejansko stanje. Upravno sodišče pa je tudi že zavzelo stališče, da večje število vloženih zahtev ne more predstavljati razloga za zavrnitev dostopa do informacij javnega značaja. Tožena stranka predlaga, naj sodišče tožbo zavrne.
6. Sodišče je v postopek kot stranko z interesom pritegnilo tudi Alto Invest d.d. in družbo BDO revizija d.o.o. Alta Invest meni, da iz izreka odločbe nedvoumno izhaja, da se pritožbi delni ugodi in se odločba v delu, ki se med drugim nanaša na poročila revizorja, odpravi. Iz 1. točke izreka jasno izhaja, da se revizorjeva poročila nanašajo na pregled poslovanja družbe Moja delnica iz leta 2016. Kot je tožena stranka pravilno pojasnila, je smisel izjeme strankinega pravila v tem, da v kolikor določeni podatki niso dostopni niti stranki postopka, ne more imeti dostopa nihče tretji. Stranka z interesom Alta Invest d.d. predlaga, naj se tožba zavrne.

7. Družba BDO revizija na tožbo ni odgovorila.

K točki I izreka:

8. Tožba je utemeljena.

9. Sodišče najprej uvodoma pojasnjuje, da v postopek kot stranke z interesom ni pritegnilo družbe Moja delnica iz razloga, ker kljub pozivu svoje udeležbe ni priglasila že niti v prvostopenjskem postopku in ji ni bila vročena prvostopenjska odločba, prav tako pa ji ni bila vročena tudi drugostopenjska odločba, razen tega pa odprava izpodbijane odločbe po presoji sodišča tej stranki ne more biti v škodo in tako niso izpolnjeni pogoji za pritegnitev te stranke v postopek v smislu prvega odstavka 19. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1).
10. Nadalje sodišče še pojasnjuje, da čeprav tožeča stranka predlaga odpravo izpodbijane odločbe v celoti, je iz vsebine tožbe razvidno, da dejansko izpodbija le 1. točko izreka izpodbijane odločbe, saj nikjer ni navedeno, da se ne bi strinjala tudi z 2. točko, s katero je bila pritožba delno zavržena in potrjena prvostopenjska odločba tožeče stranke v delu, ki se nanaša na informacijo, ali tožeča stranka vodi še kakšen drug postopek, kjer je stranka družba Moja delnica. Prav tako tožeča stranka ne izpodbija 3. točke izreka, kjer je navedeno, da posebni stroški niso nastali. Iz navedenih razlogov je sodišče odpravilo zgolj 1. točko izreka izpodbijane odločbe.
11. V obravnavani zadevi je sporno, ali obstaja katera od izjem, ki bi preprečevala, da bi se prosilcu omogočil dostop do vseh odločb izdanih v zadnjih desetih letih v zaključenih postopkih nadzora nad družbo Moja delnica in poročil revizorja, napravljenih v letu 2016, ki se nanašajo na poslovanje te družbe. Sodišče ugotavlja, da med strankama ni sporno, da ne obstaja izjema iz drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ, ki določa, da organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije ali njeno ponovno uporabo, če se zahteva nanaša na podatek, ki je pridobljen ali sestavljen iz nadzornega postopka, ki ga v skladu z zakonom vodi Banka Slovenije, organ, pristojen za nadzor trga vrednostnih papirjev ali zavarovalniški nadzor ali drug nadzorni organ, specializiran za finančni nadzor, če je nadzorni postopek še v teku. Ko je postopek nadzora zaključen, organ lahko zavrne dostop ali njeno ponovno uporabo tudi, če bi razkritje zahtevane informacije povzročilo škodo drugi osebi ali če bi to resno ogrozilo izvajanje drugih zakonskih nalog nadzorne inštitucije, ki je vodila postopek. Kot pojasnjuje sama tožeča stranka, zahtevane informacije ne bi povzročile škode drugi osebi.
12. Med strankama pa je sporno vprašanje, ali obstaja izjema iz prvega odstavka 5.a člena ZDIJZ, ki določa, da organ prosilcu zavrne dostop do zahtevane informacije ali njeno ponovno uporabo, če se zahteva nanaša na podatek, glede katerega je dostop v skladu z zakonom prepovedan ali omejen tudi strankam, udeležencem ali oškodovancem v sodnem, upravnem ali z zakonom določenem nadzornem postopku. V zvezi s to izjemo se sodišče strinja s toženo stranko, da je potrebno to določilo razumeti tako, da če nek podatek ni omogočen niti sami stranki ali drugemu udeležencu v postopku, potem ne more biti dostopen niti prosilcu po ZDIJZ. Sodišče se strinja v tem delu s toženo stranko, da tudi ta izjema ni podana.

13. Pač pa sodišče v zvezi z obravnavano zadevo ugotavlja, da se je tožeča stranka v prvostopenjski odločbi sklicevala še na eno izjemo, ki sicer ni izjema, ki bi bila določena v ZDIJZ, pač pa se je sklicevala na izjemo, ki jo določa področni zakon, to je ZTFI v 488. členu in 488.a členu. Skladno s prvim odstavkom 488. člena ZTFI morajo namreč člani sveta agencije, direktor agencije, zaposleni pri agenciji, revizorji in drugi strokovnjaki kot zaupne varovati vse informacije, ki so jih pridobili pri opravljanju svoje funkcije, nalog nadzora ali drugih poslov ali nalog za agencijo, razen informacij, ki so po tem ali drugem zakonu javno dostopne. S prenehanjem funkcije, zaposlitve ali pogodbenega razmerja dolžnost varovanja informacij iz prejšnjega stavka ne preneha. Drugi odstavek 488. člena ZTFI določa, da zaupnih informacij iz prvega odstavka ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen v primerih, določenih z zakonom. Ne glede na navedeno pa lahko agencija javno objavi podatke o izdanih dovoljenjih in soglasjih, ki jih je pristojna zbirati in obdelovati po tem ali drugem zakonu, ali javno objavi odločbe oziroma povzetke odločb o izrečenih ukrepih nadzora, če presodi, da je to potrebno zaradi varstva vlagateljev na trgu finančnih instrumentov. 488.a člen ZTFI pa določa, komu sme agencija posredovati zaupne informacije. S tem v zvezi sodišče pojasnjuje, da je v postopkih po ZDIJZ potrebno upoštevati ne le tiste izjeme, ki so določene v ZDIJZ, ampak tudi izjeme, ki so določene v področnih zakonih. Iz jezikovne razlage drugega odstavka 5.a člena ZDIJZ izhaja, da zakon pri zaključenih postopkih nadzora dopušča tudi izjeme, ki v tem določilu niso izrecno navedene. Besedilo zakona se namreč glasi: „Ko je postopek nadzora zaključen, organ lahko zavrne dostop ali njeno ponovno uporabo **tudi**, če bi razkritje zahtevane informacije povzročilo škodo drugi osebi...“, kar pomeni, da lahko zavrne ne le v primeru, „če bi razkritje zahtevane informacije povzročilo škodo drugi osebi...“, ampak (med ostalim) tudi v tem primeru.
14. Po mnenju sodišča predstavlja določilo 488. člena ZTFI izjemo od dostopa do informacij javnega značaja, ki jo določa specialni področni zakon glede na splošna določila ZDIJZ. Iz tega določila izhaja, da so zaupne prav vse informacije, razen tistih, ki so izrecno dostopne po tem zakonu ali kakšnem drugem zakonu. ZTFI pa določa v različnih določilih, kaj je javno dostopno. Tožeča stranka se sicer v svoji odločbi zgolj na splošno sklicuje na 488. člen ZTFI. Pri tem ni konkretno navedla, zakaj bi bila prav zahtevana poročila in odločbe informacije tako zaupne narave, da bi bilo zaradi njih potrebno uporabiti določbo 488. člena, ki na splošno določa, da so vse informacije zaupne, razen tistih, ki so z drugimi določili v tem in drugih zakonih določene kot javno dostopne. Vendar pa, čeprav tožeča stranka tega ni konkretizirala, bi se moral drugostopenjski organ do zatrditve izjeme iz 488.

člena ZTFI, torej do sklicevanja na področni zakon, v odločbi vseeno opredeliti. Iz navedenega razloga je izpodbijana odločba v tem delu tako pomanjkljivo obrazložena, da se je ne da preizkusiti, saj se drugostopenjski organ ni opredelil do zatrjevane izjeme, ki jo določa področni zakon.

15. Glede na to, da se je tožeča stranka sklicevala na obveznost varovanja zaupnih informacij iz 488. člena ZTFI že v prvostopenjski odločbi, bo morala tožena stranka, če se bo izkazalo, da je to potrebno, od prvostopenjskega organa pridobiti dodatna pojasnila, zakaj so zahtevane odločbe in poročila zaupne narave.
16. Glede tožbenih očitkov, da izrek drugostopenjske odločbe ni dovolj razumljiv, pa sodišče meni, da je dovolj jasen in razločen. Drugostopenjski organ je namreč zelo natančno in podrobno določil, glede česa je treba omogočiti vpogled in prepis, iz česar logično izhaja, da se v tem delu prvostopenjska odločba, ki je bila v celoti zavrnilna, delno odpravi. V preostalem delu, ko je bila pritožba zavrnjena, pa je tudi iz 2. točke izreka dovolj jasno razvidno, v katerem delu je bila prvostopenjska odločba potrjena.
17. Iz vseh navedenih razlogov je sodišče tožbi ugodilo ter izpodbijano odločbo v 1. točki izreka na podlagi 3. točke prvega odstavka 64. člena ZUS-1 odpravilo in zadevo v tem delu vrnilo toženi stranki v ponovni postopek, v katerem bo morala slediti stališčem sodišča, ki se tičejo postopka (četrti odstavek 64. člena ZUS-1). Ker je sodišče odločbo odpravilo zaradi kršitev pravil postopka, se do vseh navedb strank v postopku ni opredeljevalo.
18. Sodišče je v navedeni zadevi odločilo brez glavne obravnave, na nejavni seji. Sodišče je namreč ocenilo, da dejansko stanje ni sporno glede tega, katere informacije so bile zahtevane ter da tožeča stranka z zaprosenimi informacijami razpolaga. Kadar dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo upravnega akta, med tožnikom in tožencem ni sporno, prvi odstavek 59. člena ZUS-1 v takih primerih daje sodišču izrecno pooblastilo, da lahko odloči tudi brez glavne obravnave. V obravnavanem primeru je namreč sporna le pravna opredelitev tega, ali zahtevana dokumentacija predstavlja izjemo iz 488. člena ZTFI.

K točki II izreka:

19. Ker je tožeča stranka zahtevala povrnitev stroškov postopka in je sodišče tožbi ugodilo in izpodbijani akt odpravilo, je prisodilo, da mora tožena stranka skladno z določilom tretjega odstavka 25. člena ZUS-1 povrniti stroške postopka. V skladu z navedenim določilom se tožniku v upravnem sporu prisodi pavšalni znesek povračila stroškov skladno s Pravilnikom o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem

sporu. Določilo prvega odstavka 3. člena tega pravilnika določa, da če je bila zadeva rešena na seji in tožnik v postopku ni imel pooblaščenca, ki je odvetnik, se mu priznajo stroški v višini 15,00 EUR. Plačano sodno takso bo tožeča stranka dobila vrnjeno po uradni dolžnosti.

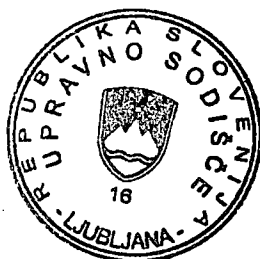
PRAVNI POUK:

Zoper to sodbo pritožba ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 3. oktober 2018

Predsednica senata:

mag. Darinka Dekleva Marguč, l.r.

Ta pregled je soglasen z izvornikom.
Podpis pristojne sodne osebe: